

Књига пророка Данила – сто тридесет седам

Откривање пророчког значаја прекретница: од 1776. до 2023. године

Jeff Pippenger

2024-03-15

Време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, које је отпочело 11. септембра 2001. године и завршава се недељним законом у Сједињеним Државама, јесте раздобље у којем се испуњава дејство сваког виђења. Нека од тих виђења простиру се све до другог Христовог доласка, али чак су и она која се збивају после недељног закона усидрена у раздобљу запечаћења. Запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде јесте место где се вечни завет савршено испуњава. У том раздобљу Христос уписује Свој закон у срца и умове Свога народа за вечност. То запечаћење представљено је сједињењем божанства са човештвом, које не греши.

Симболичка веза „двеста и двадесет“ представља и обнову и сједињење божанства са човечанством. Двеста и двадесет година од Библије краља Џејмса до првог јавног излагања Вилијама Милера 1831. године и коначног објављивања у Vermont Telegraph 1833. године, представља сједињење божанства са човечанством. Она у себи носи потпис „истине“, што је хебрејска реч коју је створио Чудесни Лингвиста, саставивши прво, тринаесто и последње слово хебрејског алфабета како би образовао реч „истина“. Двеста и двадесет година од 1611. године и Библије краља Џејмса до 1831. године и Милеровог објављивања његове поруке одражава потпис Чудесног Лингвисте.

У средини та два датума (1611. и 1831), време свршетка 1798. године представља разпечаћење једне поруке из књиге пророка Данила (Библија краља Џејмса), која производи умножавање знања што је довело до Милеровог објављивања 1831. године. Време свршетка 1798. године такође је означило почетак једног процеса испитивања који је произвео побуну лудих девојака, које Данило у дванаестом поглављу поистовећује са безбожнима. Тако 1798. година представља број тринаест, у средини првог и последњег слова, јер је тринаест симбол побуне. Година 1798. такође је повезана с раздобљем припреме од 1776. до 1798, временом свршетка.

Као и у Милеровој вези од двеста двадесет година, и 1776. година је обележена једним божанским објављивањем, Декларацијом независности, и отпочиње раздобље које се завршава 1798. године објављивањем Закона о странцима и побуну. Двеста двадесет година Милерове симболичке везе божанства и човечанства повезано је преко 1798. године са двадесет и две године припреме, од објављивања Декларације независности до објављивања Закона о странцима и побуну из 1798. године. Двадесет и две, као десетина од двеста двадесет, или десетак од двеста двадесет; број двадесет и две, као и број двеста двадесет, представља везу божанства са човечанством.

Milerovih dvesta dvadeset godina nosi pečat istine, kao i vreme zapečaćenja sto četrdeset i četiri hiljade, a i razdoblje pripreme od 1776. do 1798. takođe nosi isti pečat, jer srednja godina, 1789, označava objavljivanje Ustava koji je ratifikovalo trinaest kolonija.

Милерова веза, која је започела 1611. и завршила се 1831. године, а чија се средишња тачка налази 1798. године, повезана је са двадесетдвогодишњим раздобљем од 1776. до 1798. године, чија је средишња тачка 1789. година. Свих пет датума — 1611, 1776, 1789, 1798. и 1831. — представљени су делом објављивања. Датуми раздобља припреме садрже десетак од двадесет и две године, од 1776. до 1798. године, а то раздобље илуструје време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, што је време када се божанство сједињује са човечанством. Милерово раздобље од двеста двадесет година, и двадесетдвогодишње раздобље припреме од 1776. до 1798. године, оба представљају везу божанства са човечанством.

Време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде отпочело је 11. септембра 2001. године и било је обележено исламом трећег тешкоћа, који је ударио на духовну славну земљу. Двадесет и две године касније, 7. октобра 2023. године, ислам трећег тешкоћа поново је ударио на типичну, дословну славну земљу. При ускоро долазећем недељном закону запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде биће довршено, а ислам трећег тешкоћа поново ће ударити на Сједињене Државе.

Време запечаћења почиње нападом ислама на звер из земље, а завршава се нападом ислама на звер из земље. У средини тога, ислам трећег тешкоћа погодио је народ Израиља, који је у библијском смислу представљен као Јуда. Јуда је била древна дословна славна земља Библије, а Сједињене Државе су савремена духовна славна земља.

Сва три удара ислама била су извршена против славне земље. Први и последњи били су против савремене духовне славне земље, а средњи удар био је извршен против древне дословне славне земље. Средњи путоказ био је напад на савремену нацију Израел, а распећем свога Месије дословни Израел је постао симбол побуне, као што је представљено тринаестим словом хебрејског алфабета.

Период припреме од 1776. до 1798. године такође је повезан са двеста двадесет година покрета трећег анђела, јер од 1776. године, са Декларацијом о независности, до 1996. године и објављивања часописа The Time of the End, има двеста двадесет година. Усред те историје налази се време краја 1989. године, које означава побуну лудих злих девица. Стога су 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023. и ускоро долазећи закон о недељи све прекретнице повезане са истином да божанство сједињено са човечанством не греши. Десет прекретница, од којих су две двапут поновљене.

Десет је број који представља пробу, и када се додају два поновљена датума, 1776. и 1798, добија се укупно дванаест међаша, који представљају сто четрдесет и четири хиљаде. Сви међаши односе се на процес испитивања сто четрдесет и четири хиљаде који се одвија од 11. септембра 2001. до ускоро долазећег недељног закона, где Христос извршава дело трећег анђела сједињујући Своје божанство са човечанством сто четрдесет и четири хиљаде који,

кроз сву осталу вечност — не греше. Наравно, ову чињеницу могу видети само они који, како то Исаија каже, бирају да „виде очима својим, и чују ушима својим, и разумеју срцем својим, и обратe се, и исцеле се.”

Двадесет другог октобра 1844. године трећи анђео је стигао, када је Христос изненада дошао у свој храм да изврши запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде. Једна група милерита тада је следила Христа у Светињу над светињама, иако је потом престала да следи напредујућу светлост трећег анђела, поновила побуну првог Кадиса и било јој је одређено да пута пустињом Лаодикије док сви не помру.

Када је Христос изненада ушао у Светињу над светињама, сједињење божанства и човечанства представљало је дело које је био спреман да изврши, а то дело било је симболички представљено Чудесним Лингвистом са два сведока. Ти сведоци били су Авакум и Јован. У ДРУГОМ поглављу, ДВАДЕСЕТОМ стиху, обеју књига, означен је 22. октобар 1844. године. Један је нагласио дело помирења (at-one-ment), које је отпочело тог датума, а други је указао на храм који је требало да буде очишћен.

Храм у који је Он изненада дошао представљен је храмом који су погазиле силе свакодневнице (паганизма) и гадости пустошне (папства). Храм је такође представљао Христа, који је храм што беше разрушен, а потом подигнут за три дана. Он је такође представљао храм милерита који је био подизан током четрдесет и шест година, од 1798. до 1844. Такође је представљао и људски храм, који је устројен четрдесет и шест хромозома и одређује и управља генетским саставом људскога тела. Није случајност што се свака ћелија у људском телу у потпуности замењује сваких две хиљаде пет стотина и двадесет дана.

U svim ovim božanskim prikazima hrama, koji predstavljaju Hristovo delo sjedinjenja božanstva sa čovečanstvom, božanstvo uvek prethodi čovečanstvu. 1611 prethodi 1831. 1776 prethodi 1798. 1776 prethodi 1996. 2001 prethodi 2023. Mileriti su sledili Hrista u Svetinju nad svetinjama. U početku Bog stvorio čoveka.

Сада ћемо се вратити нашем разматрању три прекретнице 1776, 1789. и 1798. године, које представљају раздобље припреме што је праслика времена запечаћења. Прво раздобље, представљено 1776. годином, Декларацијом независности и раздобљем два Континентална конгреса; и друго раздобље, представљено 1789. годином, Уставом и раздобљем Чланова конфедерације до 1798. године.

Тајна лика звери, која је истина да је осма глава од седам глава, препозната је у оба раздобља. Она је такође препозната на трећој ознаци пута те историје, али та ознака пута разматра осму, која је од седам, као испуњену у папству. Прва два раздобља представљају испуњење осме, која је од седам, унутар Сједињених Држава.

Сједињене Државе састоје се од два рога; један је повезан са мушкарцем, а други са женом. Мушкарац је политичка сила; то је републикански рог. Жена је верска сила; то је протестантски рог. Стога раздобље представљено 1776. годином и Декларацијом о независности представља протестантски рог, јер божанство увек претходи човечанству.

Раздобље представљено 1789. годином и Уставом представља републикански рог.

Године 2020, оба рога бише погубљена од стране савремених сатанских атеистичких змајских сила. Истински протестантски рог био је погубљен 18. јула 2020, а републикански рог потом 3. новембра 2020. Године 2023, два сведока устадоше, и свет, који се беше радовао над њиховим мртвим телима, поче да се плаши.

Године 2023. започело је завршно дело запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде у последњем нараштају историје ове земље. Божанство се сада сједињује с човечанством за вечност, док верни последњих дана за вечност одражавају Христов лик.

Године 2023. започело је завршно дело сједињавања отпале Цркве са отпалом Државом у нацији звери из земље. Тада се успостављала структура власти коју представља папство, састављена од отпале Цркве која влада над отпалом Државом, и тиме се обличила икона звери.

Велика проба за оне који су позвани јесте проба сагледавања образовања лика звери, како је представљено „гласовима, муњама, громовима“ и наступајућим „земљотресом“. Време запечаћења јесте раздобље у коме свако виђење налази своје савршено дејство (испуњење). У раздобљу припреме од 1776. до 1798. године, које представља време запечаћења, беху точкови унутар точкова, што је део виђења које је Језекиљ видео када је погледао у Светињу над светињама, у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Те точкове сестра Вајт поистовећује са „сложеним прожимањем људских догађаја“. Раздобље припреме од 1776. до 1798. године садржало је нека од тих „сложених прожимања људских догађаја“, која треба запазити.

Једно је повезано са истином да је Револуционарна Француска представљала тип Сједињених Држава. Обе нације постављају папство на престо земље, и обе га свргавају. Обе нације посвећују своју војну и економску моћ да изврше то дело. Обе нације изненада уклањају своје утврђене религије да би постале католичке. Обе нације трпе „земљотрес“ који обара њихове утврђене владе. Историје обеју нација повезане су са 1789. годином, јер је 1789. почела Француска револуција и Устав САД ступио на снагу.

Francuska revolucija trajala je deset godina. Napoleon Bonaparte uzdigao se na vlast tokom poznih faza Francuske revolucije. Postao je istaknuti vojni vođa i odigrao ključnu ulogu u francuskoj vladi nakon svog uspešnog državnog udara 9. novembra 1799. godine, koji je doveo do toga da postane prvi konzul Francuske Republike.

У другом раздобљу припремног периода од 1776. до 1798. године, човек који је био осми (не по редоследу), а који је био од седморице, био је Џон Хенкок. Он је био један од осморице председника у другом раздобљу, представљеном 1789. годином (годином Француске револуције). Он је био једини од те осморице председника који је такође председавао као председник у првом раздобљу, представљеном 1776. годином. У том пророчком смислу, он је био осми, који је био од седморице.

Он је потпис људског раздобља, јер прво раздобље представља божанско, и он је стога потпис који повезује оба раздобља заједно (божанско и људско). Његов потпис је најпознатији потпис у људској историји, и представљао је више од његовог дивног рукописа.

Потпис Џона Хенкока на Декларацији о независности најпознатији је потпис у историји. Његов велики и разметљив потпис постао је иконичан, симболизујући америчку независност и пркос америчких колонија британској власти. Хенкок, који је у време потписивања Декларације 1776. године био председник Континенталног конгреса, наводно је своје име потписао упадљиво како би краљ Џорџ III могао да га прочита и без својих наочара, чиме је симболизовао своју смелост и оданост делу независности.

Хенкок је био један од осморице председника из раздобља представљеног 1789. годином, али је припадао седморици људи који су били председници у раздобљу представљеном 1776. годином. Он је био председник када је потписана Декларација о независности. Хенкок повезује та два раздобља својим људским потписом, и налази се и у првој историји и у другој историји. Прва историја представља божанско, а друга представља људско, а потпис који повезује те две историје јесте потпис Дивног Лингвисте, који је употребио људско оруђе да сједини божанско раздобље представљено 1776. годином са људским раздобљем представљеним 1789. годином.

Постоји још само један потпис у историји света који се, по препознатљивости, може мерити са потписом Хенкока, а то је такође потпис повезан са 1789. годином и Француском револуцијом. Тај потпис садржи исту врсту смелости коју је Хенкок намеравао да изрази, и налази се у историји Француске.

У погледу светског препознавања и симболичког значаја, потпис Наполеона Бонапарте има статус упоредив са потписом Џона Хенкока, премда у другачијем историјском и културном контексту. Наполеон, истакнути војни и политички вођа Француске, оставио је дубок траг у европској и светској историји, нарочито током Наполеонових ратова. Његов потпис, који се често одликовао смелим и особеним стилем, постао је симбол његовог моћног утицаја и далекосежних промена које је донео Европи, укључујући и правне реформе познате као Наполеонов законик.

Попут Хенковог потписа, који симболизује пркос британској власти и тежњу ка америчкој независности, Наполеонов потпис представља другачију врсту смелости и амбиције — преобликовање европских политичких граница и унапређивање идеала Француске револуције. Оба потписа су знамења улога које су те историјске личности имале у обликовању судбина својих народа, као и ширих последица њихових дела на светску историју.

Када је Језекиљ видео точкове унутар точкова, који представљају сложено међудејство људских збивања током историје времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, један од тих точкова био је предзнакован точком 1789. године, када се Устав Сједињених Држава, звер са републиканским рогом и протестантским рогом, укрестио са Француском, звери са

рогом Египта и рогом Содома.

Од 1789. па надаље до 1799, Француска је била потресена „земљотресом“ који је потекао од звери атеизма што је изашла из бездане јаме. У време запечаћивања сто четрдесет и четири хиљаде, 1789. представља раздобље које почиње 18. јула 2020, када је звер атеизма оборила и убила рог истинског протестантизма, а затим је 3. новембра 2020. звер атеизма такође оборила и убила рог републиканизма. Точак 1789. представља точак 2020, као што је приказано 18. јулом (божанство) и 3. новембром 2020. (човечанство).

Божји потпис, како је представљен у човечанству, налази се у два најпознатија потписа света, који су оба повезани са 1789. годином и оба представљају силе које постављају и уклањају папство са престола земље. Година 1789, као средиште три оријентира која представљају Божји потпис истине, носи потпис „тринаест“ колонија и „побуну“ Француске револуције.

1789. до 1799. године представља историју Француске револуције, а број десет представља кушњу. 1789. је прво слово „истине“, а 1799. представља последње слово тог раздобља у Француској. Средишње раздобље било је обележено погубљењем краља Француске 1793. године, када су се грађани побунили против његове охоче краљевске владавине.

„Јеванђеље мира, које је Француска одбацила, требало је сувише извесно да буде искорењено, а последице ће бити страшне. Двадесет првог јануара 1793. године, тачно двеста педесет и осам година од самога дана који је Француску у потпуности предао прогонству реформатора, друга поворка, са сасвим другачијом намером, прошла је улицама Париза.“ The Great Controversy, 230.

Година 1789. означила је побуну тринаестог слова за звер са два рога Сједињених Америчких Држава, и прво слово за звер са два рога Француске. Средње слово Француске било је 1793, када је краљу Француске одсечена глава, а Наполеон је представљао последње слово када је 1799. преузео контролу над владом. Потпис „истине“ у историји обарања Француске, представљен годинама 1789, 1793. и 1799, јесте пророчки точак који је повезан са пророчким точком 1776, 1789. и 1798.

Обе историје садрже два најпознатија потписа у људској историји, повезујући тако божански потпис „истине“ са два људска потписа. Оба точка повезана су са тринаестим словом у раздобљу запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, које је раздобље од убијања двојице сведока 2020. године, па све док нису устали 2023. године, што је означено 7. октобром 2023. године.

Наставићемо наше проучавање у следећем чланку.